Ч. 11. Пятниця 16 (29) січня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостествах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Критична хвиля на Угорщині. — Росия а Японія. — Ощадности у Ватикані. — Ворохобня в німецкій Африці).

Ґр. Тіша приїхав вчера досьвіта до Відня і, як доносить угорске бюро кореспонденцийне, був о 10 год. перед полуднем на авдиєнциї у Цісаря. Авдиєнция тревала пів години а ґр. Тіша пішов відтак до міністерства справ заграничних, щоби там порадити ся з ґр. Ґолуховским в справі речинця скликаня угорскої Делеґациї. Відтак конферував ґр. Тіша з міністром війни Пітрайхом а по полудни о 5 год. вернув до Будапешту. То само доказує з нагоди згаданої авдиєнциї Тіши у Цісаря, що тій авдиєнциї не треба приписувати ніякого принципіяльного значіня, позаяк поновне рішенє в сій справі непотрібне. Ґр. Тіша має нині промавляти в палаті послів о ситуациї парляментарній.

З повисшого виходило би, що поступованє ґр. Тіши супротив обструкциї вже давно порішене і він має нині сказати лиш, як доносять ґазети, послідне слово. Ґр. Тіша — каже „Budap. Hirlap“ — знає дуже добре, що обструкция єго не послухає, але мимо того він зверне свої слова по трохи до обструкціоністів а в цілости до краю, котрому хоче показати, що зробив все, щоби мирними способами завести порядок. По сій демонстрациї виступить він силою против сили. Засїданя угорскої Делеґациї розпічнуть ся мабуть 1 лютого і потягнуть ся аж до 20 лютого. По засіданях Делеґациї розпічне ся „сильна акция“ президента міністра. Насамперед буде він старати ся всіма силами перевести зміну реґуляміну; опісля будуть ухвалені т. зв. конечности державні а відтак наступить розвязане палати послів. Нові вибори відбудуть ся або з кінцем цьвітня або з початком мая. До того всего має Тіша уповажненє вже давно в своїй теці.

Мимо голосного заповідäня мира на далекім Всході, показує ся тепер, що межи Росиєю а Японією все ще не прийшло до порозуміня і мабуть не прийде або бодай не так скоро, як би то комусь здавало ся. Японія все ще не має відповіди на свою послідну ноту і як вже звістно, упімнула ся о то досить енерґічно у российского посла в Токіо. З российскої сторони знов зволікають, видко, умисно з відповідию, бо насамперед хотять добре поінформувати ся у адмірала Алексієва а впрочім кажуть, що все буде зависіти від доброї волї Японії. Тимчасом, коли можна повірити анґлійским ґазетам, Росия з великим поспіхом лагодить ся до війни. Так доносить „Daily Mail“, що найстарші резервісти российскої армії одержали сими днями приказ мобілізациї.

Як з Риму доносять, заносить ся у Ватикані на заведенє значних ощадностий. Теперішний секретар державний кард. Меррі дель Валь уважає справу ощадностий за квестию житя у Ватикані і длятого забрав ся з цілою енерґією до роботи. Насамперед має бути дуже значно зменшена платня папских нунциїв першої кляси, котрі дїставали доси по 40.000 лір (корон); відтак стане на порядку дневнім платня кардиналів при куриї, котрим вже й без того обкроєно значно їх побічні доходи. Наконець число папских жандармів і їх платня будуть також зменшені, а женатих жандармів вже не будуть більше приймати. В кругах інтересованих настало велике пригноблене, але кард. Меррі дель Валь рішив ся переводити ощадність з цілою строгостию.

Здає ся, що ситуация в полудново-західній Африцї стала для Німців направду дуже небезпечна. Укріплена місцевість Окагандія ще держить ся, але з других сторін надходять вже сумні вісти. Зворохоблені Герери, здає ся, постановили насамперед взяти столицю провінциї, Віндгук, і так зломити головну силу Німців. З побережного міста Свакопмунд наспіла тепер така вість: Зелізниця із Свакопмунд до Віндгук все ще перервана, а поза місцевостию Карібіб і велика злива ушкодила єї. У Віндгук

---

4)

ОБРАЗКИ З ДАЛЕКОГО ВСХОДУ.

(Після Руд. Цабеля, Гессе-Вартеґґа і др. зладив К. Вербин.)

(Дальше).

Придивім же ся тепер їзді сибірскою зелізницею.

Дорога розпочинає ся з Москви. Хто би звідки небудь в Европі, з Лісбони, Мадриду, Парижа, Відня або Берлина хотів їхати сибірскою зелізницею на далекий Всхід, чи то до Владивостока, чи до Пекіна або Японії, мусить поступати до „білокаменної матушки“ Москви, старої столиці московских царів, а звідси їде вже сибірскою зелізницею насамперед до Іркутска. Розклад їзди на сій зелізници може тепер зі взгляду на транспорт війска на далекий Всхід трохи й змінив ся, але певно що не богато. Ще в осени минувшого року відходили з Москви правильно три поїзди що тиждня: о 2 год. 45 по полудни що понеділка, середи і суботи. Один з тих поїздів належав до „межинародної спілки“ спальних ваґонів, а два другі до российских зелізниць державних. Ціла їзда з Москви аж до Пекіна треває $16^1/_2$ дня а з Москви до Владивостока $15^1/_2$ дня.

Легко поняти, що треба би мати нерви як посторонки, щоби в димі з камінного вугля та серед вічного гуркоту і гамору та без можности добре поживити ся і вигідно виспати ся, їхати без перерви більше як дві неділї. Тому й не дивота, що всі тоті поїзди, іменно же поїзд згаданої спілки уряджені з як найбільшими вигодами. Они мають вигідні кабіни до спаня першої і другої кляси а так само ваґони реставрацийні для обох кляс, ваґон сальоновий, в котрім містить ся фортепян або гармонїюм, відтак ваґон купелевий і ґімнастичний, сей послідний на то, щоби подорожні змушені цілими днями сидіти, мали де повитягати свої кости. В российских поїздах єсть ще й один ваґон з каплицею, в котрій править ся служба божа. Служба зелізнича при поїздах говорить по российски, по німецки і французски. Коли би хтось занедужав, то телеґрафують наперед до найблизшої стациї по лікаря, що служить при зелізници. Оттак їде ся з Москви до Іркутска $7^1/_2$ днів і платить ся в першій клясі з ваґоном до спаня 123 рублів (308 корон), в другій клясі з ваґоном до спаня 78 рублів 40 копійок (196 корон). Поїзди, що відходять з Москви в середу і в суботу, їдуть безпосередно аж до Байкалского озера і задержують ся в Іркутску цілу годину.

Доси їде ся зовсім добре; але скоро поїзд поза Іркутском дойде до берегів Байкалского озера, ситуация трохи зміняє ся. Зелізницю, що об'їздила би полудневий конець Байкалского озера, ще не побудовано і длятого треба перевозити ся на другий бік озера пароходом „Анґара“. Пакунки переносять на пароход, подорожні пересїдають ся і пливуть відтак 5 годин аж до другого берега озера, де вже коло пристані жде новий поїзд, котрий забирає подорожних та везе їх пів кільометра далеко до місточка Місовая, віддаленого від Іркутска на 60 кільометрів. Зимою, коли озеро замерзне, перевозять подорожних саньми на другий бік. Звідси їхало ся ще в 1901 р. зелізницею аж до Стрітинска, де вже зелізниця кінчила ся. Тут стояли на ріці Амурі пароходи і ними плило ся аж до Харабовска, з відки зелізницею можна було за 30 годин заїхати до Владивостока. Тепер, коли вже ціла зелїзниця готова, то змінило ся.

З Місової відходить що дня поїзд до Манджурії а що понеділка їздять і ваґони до спаня. Подорож тревае два дні і в Манджурії лучить ся поїзд з „великою, всхідно-хіньскою зелізницею“. Тут вже й конець всяким вигодам. Поїзди мають лиш ваґони II-ої і III-ої кляси, а крім того ще так звані „резервові“ і ваґони IV-ої кляси для Хінців. Ваґони II-ої і III-ої кляси суть майже однакові, ріжнять ся хиба тим, що у ваґонах II-ої кляси мають на сиджінях подушки на 4 центиметри грубі. В кождім пересїку єсть по 4 сиджіня а задні опирала дадуть ся піднести і так можна з них зробити на ніч постелі, на котрих можуть спати дві особи; на сиджінях під ними можуть так само спати дві особи. В „резервових“ ваґонах можуть їхати лиш або високі достойники та висші урядники всхідно-хіньскої зелізниці або ті подорожні, котрі мають від российского правительства поручаючі письма. Такі письма однакож дуже трудно дістати, бо їх

знаходить ся разом з кількома Бурами 230 людий. Ворохобники сперли войско, що ішло на поміч до Віндгук і не знати, анї що стало ся з тим відділом, анї що діє ся у Віндгук. Герери нападають на фермерів і убивають їх. Надпоручник Чехов, що єсть командантом у Віндгуку, телеґрафував ще 12 с. м., що Герери ідуть на столицю пятьма великими громадами та що по дорозї убивають кольоністів. Що дальше стало ся, доси не знати.

Новинки.

Львів дня 28-го січня 1904.

— **Реформа теольоґічних студий** в австрийских унїверситетах. На конференциї австрийских епископів, яка відбула ся у Відни в 1901 р., ухвалено деякі зміни в теольоґічних студиях в австрийских унїверситетах, котрі епископи признали пожаданими з огляду на вимоги теольоґічної науки і відповідного образованя сьвященьства. Так поставлено домаганє, щоби міністерство побільшило виклади доґматики, отворило в кождім унїверситеті катедру для христіяньскої фільософії, завело деякі невикладані доси надобовязкові предмети і постарало ся о креованє всюди науки семинарів для диялектичних диспут і дисертаций. Отже католицка часопись „Cech" доносить, що правительство не має на разі фондів на переведенє домаганих реформ, а що до викладів доґматики зарядить на разї в той спосіб, що на кождім році тельоґії виклад доґматики буде побільшений о одну годину тиждево.

— **Товариство „Родина"** в Коломиї повідомляє, що на загальних зборах дня 23 січня вибрано слїдуючий виділ: голова М. Каратницкий радник суду; заступник голови і касиєр М. Рибачок проф. ґімн.; писар А. Лепкий авск. суду; господар О. Гладїй асист. почт.; бібліотекар І. Гомик учитель шк. вид.; Е. Макарушка; аранжер забав К. Кмицикевич; заступники О. Гордїйчук авск. суду і Ст. Михайлюк учитель нар.

— **З Дрогобича.** Дня 2 лютого с. р. о год. 2 по полудни відбудуть ся надзвичайні загальні збори филїї „Просьвіти" в Дрогобичи в сали руского касина. Буде обговорена справа заснованя „Селяньскої Бурси" в Дрогобичи з роком шкільним 1904/5, а також справа видвигненя памятника Т. Шевченка в Дрогобичи.

— **Будова доріг.** В цїли предложеня соймови звіту що-до поступу будови доріг, субвенционованих з краевого фонду в 1903 р., а також проґрами наміреної будови доріг в 1904 р., візвав краєвий Видїл всї повітові виділи до уложеня виказу доріг, котрі тепер будують ся, а дальше субвенционованих доріг, котрих будова вже покінчена, але дотичні рахунки ще не замкнені, — або признана субвенция не була ще виплачена, наконець тих доріг, котрі повітові видїли почали будувати в 1904 р. при помочи краевої підмоги. В тій цїли повітові видїли мають виповнити розіслані формулярі, що містять в собі подрібні дати для кождої дороги.

— **Крадїж з вломом.** Минувшої ночи вломили ся два злодії до склепу львівского годинникаря при ул. Сикстускій, Ґаевского і закрали більшу скількість всїляких годинників і ланцушків. Побачив їх на улици поліциянт і зловив обох, а відтак при помочи другого поліциянта повів на інспекцию. Однако по дорозї один із злодіїв сильним ударом в голову повалив одного з поліциянтів на землю і утік. Другий, приведений на поліцию, називає ся Винкентий Показа і звістний єсть поліциї як небезпечний вломник. Украдені річи покинули злодії на улици, де їх відтак найшов поліциянт.

— **Нещастє в цирку.** В мадридскім цирку попісувала ся Американка Міна Алькс їздою автомобілем в спіралї т. зв. Looping the loop. Підчас сеї їзди упала враз з автомобілем і покалїчила ся смертельно. В цирку настало заворушенє, а богато жевщин зімлїло.

— **Лїтаюча машина.** В Kittyhawk в північній Каролїнї, докопали братя Orville і Wibur Wrightow удачну пробу з своєю лїтаючою машиною. Сгружена з горбка, машина полетїла в гору і летїла із скоростию 8 анґлїйских миль на годину, причім можна було єї кермувати зовсїм довільно. По перелетї трех анґлїйских миль спустив ся брат Wibur цїлком безпечно на землю. Братя працювали над нею від р. 1901.

— **Палїї.** Перед львівским трибуналом присяжних судиїв відбула ся оногди розправа против Павла Собіцкого з Забужа під Сокалем, котрого обжаловано о злочин підпалу з д. 13 падолиста 1903. До підпалу стодоли свого сина мала его довести жажда мести на родині за те, що син, котрому Павло записав весь маєток, сварив ся і бив ся з вітцем та не хотів его держати дома і давати їсти. По зізнаню сьвідків вніс оборонець, щоби відложено розправу в цїли висьвітленя родинних відносин обжалованого. Внесеня сего не принято. По нарадї затвердили судиї присяжні 11 голосами вину Павла, а предсідатель оголосив вирок, силою котрого засуджено обжалованого на 4 лїта тяжкої вязниці і зворот відшкодованя двом сусїдам, які потерпіли при сїй пожежі. Собіцкий приняв засуд. — В Камінцї волоскій відбувало ся весїлє. Музико грала, а молодїж танцювала завзято. Прийшло платити музику. Один із парубків, Терешко Жук, не хотїв нїчого дати, а розгнїваний староста викинув его за ге за двері. Тодї Терешко задумав помстити ся на старості і підпалив ему хату. Згоріло цїле обійстє, при чім староста потерпів шкоду около 4.000 К і став нараз з богатого ґазди майже пропаком. Оногди ставав Жук перед судом присяжних, котрий по переведеню розправи засудив мстивого парубка на три роки тяжкої вязниці.

— **Борба женщин.** У венецкій державній фабриці папіросів застрайкувала більшість тамошних робітниць; меншість-же, яких 80 робітниць не хотїли покидати працї. З тої причини прийшло в понедїлок вечером межи страйкуючими а їх противниками до завзятої бійки перед фабрикою, насамперед на вузкій уличці перед фабрикою, а відтак на площи перед зелїзничим двірцем. Та площа лежить над каналом морским, отже страйкуючі робітниці старали ся повкидати свої противнички до води. Однако тим поспішили з помочию лодкарі і зелїзнича служба. Спільними силами удалось їм вкінци загнати страйкуючі робітниці до зелїзничого двірця, де їх замкнено і задержано, аж доки не розійшли ся їх противнички. На поли борби не видко було, що правда „трупів", натомість всюди лежало богато волося, повириваного з роз'ярених голов жіночих ворогинь.

— **Про пожар міста Алесунда** приносять часописи ще такі подробиці: Огонь вибух около години 3-тої по півночи і розширив ся з незвичайною скоростию задля сильного вихру. До 5-тої години рано знищив пожар вже церкву, ґімназию, дві аптики і почту. Ратунок був дуже трудний, бо водопроводи як раз попсували ся. З причини перерваня телеґрафічного полученя годї було порозуміти ся з иншими міста-

---

дають лиш найвисшим урядникам державним і зелїзничим; навіть російскі офіцири звичайно не можуть їх дістати. В прочім тоті „резервові" ваґони і не конче дуже вигідні; то лиш звичайні ваґони товарові, в котрих єсть шість ліжок з подушками, але впрочім нема ніякої иньшої постелї. Крім того єсть ще маленька тоалєтка і кухня до вареня. Приїхавши до Харбіна, подорожні мусять пересїдати ся.

Тут розходить ся зелїзниця, одна іде простісенько на всхід до Владивостока а друга на полудне до Тачічау і в сім місци знову розходить ся в дві сторони, одна іде до Порт Артуру а друга до Пекіну. Їзда через Манджурию до Харбіна тревaє 3 днї; з Харбіна до Владивостока іде ся також 3 днї; з Харбіна до Порт Артура $2^1/_2$ дня а до Пекіну 4 дні. З Харбіна до Владивостока іде ся досить вигідно, бо ідуть тоті самі ваґони, але до Пекіна мають подорожні вже богато клопоту. Ще до Тачічау іде ся досить добре; але в сім місци треба вже до Пекіну пересїдати ся і їхати аж до Їнґ-це-Коу. Тут треба ночувати і раненько спішити ся до поїзду а лїтом перевозити ся пароходом через ріку Ліоу-Го до міста Нючванґ, звідки о 5 год. 30 мін. рано відходить поїзд до Пекіну. Зимою переїздить ся через ріку саньми. З Нючванґ іде поїзд до Шанґаікван 13 годин; тут стає поїзд вечером і стоїть аж до другого дня рано, бо в Хінї поїзди не ходять в ночи. Рано відходить поїзд о 7 год. до Пекіну і вечером о пів до семої стає в столици хіньскої держави.

В дорозї з Тачічау до Порт Артура приїзджаємо до наймолодшого російского міста на далекім Всходї, до міста названого Д а л ь н и й. Коли Росия взяла від Хіни в посесию (розуміє ся на вічні часи) Порт Артур, місце укріплене, де давнїйше були найбільші хіньскі арсенали, і коли зробила з него воєнний порт для себе, оглянула ся зараз за догідним місцем для торговельної пристанї. До того надав ся найлїпше недалекий залив Талїчиван на всхідній сторонї того півострова, на котрого полудневім кінци єсть місто Порт Артур. Над тим заливом було хіньске село а межи ним а морем спорий кусень різної землї. Тут постановила Росия побудувати нове місто, котре би маючи дуже добру пристань, стало ся осередком торговлї. Будовою заняв ся інжинер Сахаров. Він виготовив плян нового міста, розмірив ґрунт під него, витачив улиці і взяв ся его будувати. Лїтом 1899 р. розпочала ся будова нового міста. Рік річно працювало тут 5 до 10.000 робітників і до кількох лїт стало нове місто $4^1/_2$ кільометра довге а $2^1/_2$ кільометра широке. Дальний має тепер зовсїм европейский характер. З великих площ розходять ся рівненькі улиці на всї боки мов проміня. При одній найбільшій площи побудовано великі публичні будинки, заведено електричне осьвітленє і електричний трамвай, побудовано в мори дві греблї довгі на 915 метрів і тим способом зроблено новий, великий і глубокий порт. Так в короткім часї настало велике місто, сполучене з одної сторони зелїзницею з найдальшим заходом, з другої з морскою торговлею цїлого сьвіта. Дальний, наймолодше місто на цїлім сьвітї, призначений відограти колись важну в торговли ролю. Будова сего міста хиба найлїпшим доказом, що Росиї анї не при думці звернути колись Хінцям назад сї сторони, котрі она взяла від них ніби то лиш в посесию.

Почавши від Манджуриї нема вже при поїздах реставрацийних ваґонів і подорожні мусять живити ся при буфетах. Цїни суть не високі, лиш пиво і вино дорого платить ся. За фляшку пива треба заплатити 60 до 80 копійок (1 К 50 с. до 2 К), а за фляшку кримского вина 1 рубель 50 копійок (3 К 75 с.). За булїон платить ся 25 копійок, за біфстек 60 коп., за склянку чаю 10 коп. (25 с.). Папіроси і чай можна всюди і завсїгди дістати, але циґара треба хиба з собою возити.

Їзда сибірскою зелїзницею ще нинї досить невигідна, трудна а навіть небезпечна, але вже тепер для тих, що їдуть на далекий Всхід, єсть о половину дешевша як дотеперішна подорож морем. Що она має дуже велике стратеґічне значінє для Росиї, о тім навіть і не треба говорити; але годить ся розважити, яке може она мати економічне значінє для Европи. Сибірска зелїзниця отворила для Европи новий край, дуже богатий у всїлякі достатки. Поминувши вже то, що великі ліси в Сибіри можуть доставляти величезну масу всїлякого деревляного материялу, що в сибірских горах знаходять ся ще нїким не рушені великі богатства всїляких мінералів та що дика зьвірина може в ще більшій мірі як доси заповнити європейскі торги всїлякими кожами та шкірами і иншими продуктами, але ще й годівля худоби та управа збіжа можуть дуже значно вплинути на европейскі торги. Доси під взглядом збіжа робила Америка велику конкуренцию Европі, а тепер зачне єї робити ще й Сибір. В полудневій Сибіри родить ся богато збіжа, іменно же пшениця. Челябиньск і Петропавловск то головні місця сеї продукциї. В 1900 р. перевезла ся зелїзниця лиш самої пшениці около 10 мілїонів пудів (пуд = 16 і чверть кільоґрама) до Европи, з того около $3^1/_2$ мілїона пудів до самої Росиї. Дуже значну часть випродукованого збіжа зужиткувала, що правда, сама Сибір, але з часом, коли там продукция піднесе ся, то без сумнїву прийде до того, що сибірске збіже буде нас ще більше засипати, як доси американьске. Найлїпший примір такого впливу показав ся вже тепер на маслї. В ґуберніях тобольских

ми — проте цілий Алесунд згорів до тла. Часописи доносять, що 12.000 людий лишило ся без даху. Жертви в людях ще дуже незначні — згинуло всего 2 особи. Ціла Норвеґія поспішила з помочию нещастним погорільцям, а військовий заряд вислав на місце пожару шатра, копи та провіянти. Правительство поспішить з фінансовою помочию. — З Кіль мав відійти на розказ цісаря Вільгельма до Алесунд кружівник „Генрих“ з приладами до гашеня і з санітарним віддїлом, а в Гамбурзі утворив ся на візване цісаря Вільгельма ратунковий комітет для норвеґских погорільців. З Гамбурґа відплине парохід „Фенікия“ із живностию для 4.000 людий. — Як великі розміри прибрав пожар, можна собі уявити з того, що в пристани згоріли два рибацкі човни, а кораблї, що спішили з ратунком, не могли ніяк дістати ся до пристани, бо она ціла була в огни. — Місто Алесунд заложено доперва 1824 р., а 1900 р. мало оно 11.777 жителів. В р. 1891 мало тоє місто 156 кораблів. Привіз в 1891 р. оцінено на 1,094.000 шведских корон, а вивіз (головно риби) на 4 міліони.

— **Про школу жіночого господарства** пише ще о. К. Селецкий: Позаяк „Товариство школи жіночого господарства“ у нас поки-що новість, то не від річи буде для поясненя его цїли подати отсї виписки з его статута, мимоходом кажучи, потвердженого ц. к. намістництвом. Отже після §. 1 сего статута цїлию товариства є: уділяти дївчатам, що покінчили народну школу, науки домового і рільного господарства, домового порядку та ощадности, опіки над дїтьми і хорими, а також початки домової рахунковости. Средством до осягненя тої цїли будуть, після §. 2 статута, школи основані товариством, з приноровленєм шкільних приписів по сільских громадах, а задачию їх буде вчити: 1) Як удержувати лад в оборі і ходити коло коров, безрог та курий. 2) Як удержувати харність і порядок в хаті і довкола хати, в хлївах та стайнях. 3) Як уладжувати город, управляти поживні ростини та лїчниче зїлє. 4) Як варити їсти і як печи хлїб. 5) Як обходити ся з набілом. 6) Який лад заховувати в коморі, льоху, як переховувати овочі, ярину і т. д. 7) Як сїяти та обходити ся з льном і коноплями, як виробляти полотно і его білити. 8) Як уладжувати збірку лїчничих средств, придатних до першої помочи, заким наспіє лікар. 9) Як прати, прасувати. 10) Як засновувати і вести захоронки для малих дїтий по селах і як опікувати ся старшими дїтьми в позашкільних годинах. 11) Як шити і направляти біле. 12) Як вести домові рахунки. Осередком товариства є місто Сокаль і своєю дїяльностию обнимає всї рускі диецезиї в Галичинї.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 28 січня. Комісия буджетова австрийскої Делеґациї ухвалила вчера буджет маринарки. Найблизше повне засїданє австрийскої Делеґациї відбуде ся дня 3 лютого.

Відень 28 січня. Півурядові дневники признають, що вчерашний побут ґр. Тіши у Відни має велике значінє. Кажуть, що Тіша одержав вже від цїсаря обширну повновласть до наміреної рішучої борби против обструкциї.

Будапешт 28 січня. Більшу часть вчерашного засїданя заповнила обструкцийна бесїда пос. Уґрона; відтак засїданє відрочено і слїдуюче назначено на нинї.

Софія 28 січня. Болгарске правительство внесло жалобу до Порти, що власти турецкі роблять болгарским пiдданим неоправданї паспортові трудности в подорожах по Туреччинї.

Льондон 28 січня. З Пекіна доносять, що на предложенє Франциї, щоби Хіна в порозуміню з Анґлїєю і Сполученими Державами предложила Росиї і Японії залагодженє спору мировим судом, кн. Чунґ віднїс ся в сїй справі до Анґлїї і Сполучених Держав, але з обох сторін одержав відмовну відповідь з тим, що Росия і Японія самі не хотять чужого посередництва.

і томскій а відтак коло Семипалатиньска та Акмолиньска виробляють дуже богато масла. Лиш в самій тобольскій ґубернії настало в однім році 700 молочарень, котрі зачали виробляти масло на великі розміри. Зараз знайшли ся заграничні торговельники, котрі скуповували готове масло та висилали его вже не цїлими ваґонами, але таки цїлими поїздами до Европи Сих кілька маленьких черт виказує вже достаточно, яке значінє має для Европи під взглядом економічним сибірска зелїзниця. Що в тім містить ся велике богатство для Росиї, се річ ясна.

А тепер придивім ся, який ще инший вплив зробила в Европі сибірска зелїзниця.

З Парижа в середу вечером виїздже поспішний поїзд, що їде до Берлина. В послїдній хвили прибігають ще почтові урядники і вкидають до ваґона почтовий мішок. То почтова посилка призначена до Хіни. Перед тим ще приїхав поїзд з Гавр і привіз мішок з посилкою призначеною також до Хіни. Так призбирали ся за цїлий день посилки з Бордо, Марсилії, Ліону, Сараґоси, Барцельони, Бресту і Дижону та других міст. Всї тоті посилки забрав поспішний поїзд і о 9-ій годині 50 мінут вирушив в дорогу. О 5 годині рано стає він у Вервіє і тут хіньска почта дістає значний приріст, бо всї посилки призначені на далекий Всхід з Бельґії і Голяндиї. Вже свитає, коли поїзд переїздить через німецку границю забирає в Ахені дальшу часть голяндскої, а так само анґлїйскої почти, призначеної до Хіни, котра тут наспіла через Влісінґен. В Кольонії прилучають ся до того посилки з Альзациї і Льотаринґії, з країв над Реном, з полудневої Німеччини і одної части Франциї, котра посилає просто через Мец. Поїзд гонить відтак дальше і за двайцять годин дороги стає вечером в Берлині.

Тут жде вже на него великий магазиновий віз, повен хіньскої почти, котра вже тепер складає ся з вісімнайцять до двайцять великих міхів. На ріжних двірцях в Берлинї наспіли по полудни точно о назначеній годині посилки із Швеції та Норвеґії і Данії, з Гамбурґа і Бреми, швайцарска почта, часть італїяньскої, баварскої і баденьскої, віртемберґскої і саскої почти. Зараз, скоро лиш наспіли мішки з листами, забирають їх на візок, везуть на шлеский дворець та віддають там урядникови почтового ваґона, котрий вже жде на поспішний поїзд, що має над'їхати з Франциї.

Якаж настала велика зміна за той час, від коли сибірску зелїзницю уживають до перевоженя листів до Хіни. Давнійше посилав Берлин свої листи до Хіни через Монахів та Альпейскі гори до Італії, іменно до Бріндізі, а тепер посилає Італія свою почту до Хіни через Берлин! Ледви що париский поспішний поїзд станув на почдамскім двірци в Берлинї, як зараз забирають з него хіньску почту та везуть на шлеский дворець, де стоїть готовий до даль шої дороги поїзд званий Д, котрий відходить о 7 год. 30 мін. вечером в четвер. При виїздї з Берлина зросла вже хіньска почта на трийцять грубих в хлопа високих міхів. В Берлинї сподівали ся, що скоро увійде в житє сибірска зелїзниця, то рух почтовий збільшить ся; але того ніхто не сподївав ся, анї не припускав, що він буде так великий, як есть в дїйстности. Обміна почтова з Хіною збільшила ся о більше як о тисяч процент!

(Дальше буде).

Господарство, промисл і торговля.

Курс львівский.

Дня 27-ого січня 1903.	платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	548·—	558·–
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	578·—	585 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350 —	375·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	99·20	—·—
Банку гіпот. 5% преміов.	111·50	—·—
Банку гіпот. 4½%	101·70	—·—
4½% листи застав. Банку краєв.	102 50	—·—
4% листи застав. Банку краєв. .	99 80	100 50
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99 40	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	99 60	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	99 70	100·40
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	100·—	100 70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	102 40	—·—
„ „ „ „ 4½%	102·—	102 70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	99·50	100 20
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—
„ „ 4% по 200 кор.	99 60	100·30
„ „ м. Львова 4% по 200К.	97·30	98 —
IV. Льоси.		
Міста Кракова	78 —	84 —
Курс віденьский:		
Австр. черв. хреста	54 75	55 75
Угорск. черв. хреста	28·50	29 50
Іт. черв. хрес. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К.	65·—	68 —
Базиліка 10 К	21·—	22 50
Joszif 4 К.	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр.	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·25	11·40
Рубель паперовий	2·52	2 54
100 марок німецких	117·—	117·60
Доляр америк.	4·80	5·—

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом И. Надопада. (Телефона число 527).